

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1967

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
7

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

20. Περί ιδρύσεως μεταβατικής έδρας του Ειρηνοδικείου και του Πταισματοδικείου 'Ιωαννίνων εις την Κοινότητα Γεωργάνων. 1
21. Περί τροποποιήσεως του Β. Δ)τος της 23 'Ιουνίου - 28 'Ιουλίου 1954 «περί μεταβάσεως του Ειρηνοδικίου Μεγαλοπόλεως εις 'Ισαρι». 2
22. Περί περιορισμού των ορίων του εν Σκαραμαγκᾷ 'Ελευθέρου Τελωνειακού Συγκροτήματος της 'Αωνόμου 'Ελληνικής 'Εταιρείας Πετρελαίων «ΚΑΛΤΕΞ». . . 3
23. Περί καθορισμού χρόνου τελέσεως έτησίης έμποροπανηγύρεως Μακρահώμης. 4
24. Περί διορισμού μελών Διοικητικού Δικαστηρίου Ναυτικών επιτάξεων διά τὸ έτος 1967. 5
25. Περί μετατάξεως εις θέσεις έλεγκτῶν ίατρῶν του Ι.Κ.Α. 6
26. Περί έγκρίσεως Κανονισμού 'Ασφαλιστικῶν Παροχῶν 'Επικουρικοῦ Ταμείου 'Εξόδου Γερόντων και 'Ανικάνων 'Εργατῶν Μετάλλου. 7

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 20

Περί ιδρύσεως μεταβατικής έδρας του Ειρηνοδικείου και του Πταισματοδικείου 'Ιωαννίνων εις την Κοινότητα Γεωργάνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τὸ άρθρον 6 του ΓΦΕΒ Νόμου, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου μόνου του ΓΧΕΒ Νόμου και τὸ άρθρον 12 του Ν. 137)1914, προτάσει του 'Ημετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Ὅρίζομεν, ὅπως ὁ Εἰρηνοδίκης και ὁ Πταισματοδίκης 'Ιωαννίνων, ἀμειβαίως ἀναπληρούμενοι, μεταβιῶσι κατὰ τὴν πρώτην ἐργάσιμον Τετάρτην ἐκάστου μηνὸς εις τὴν ἑδραν τῆς Κοινότητος Γεωργάνων πρὸς ἐκδίκασιν τῶν πολιτικῶν και ποινικῶν ὑποθέσεων τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος ταύτης και τῶν Κοινοτήτων 'Αλεποχωρίου Μπότσαρη, 'Αρδόσεως, 'Αχλαδεῶν, Βαργιάδων, Βουλιάστης, Δερβιζιάνων, 'Ελάφου, Κοπάνης, Λιδιακόβου, Λίππας, Μουκοβίνας 'Ανω Μουσιωτίτης, Κάτω Μουσιωτίτης, Μπεστιᾶς, Παλαιοχωρίου Μπότσαρη, Πεντολάκκου, Ρωμανοῦ, Σιστρουνίου, Σεριζιανῶν και Σμυρτιᾶς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν 'Αθήναις τῇ 9 'Ιανουαρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ι. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 21

Περί τροποποιήσεως του Β. Δ)τος της 23 'Ιουνίου—28 'Ιουλίου 1954 «περί μεταβάσεως του Ειρηνοδικίου Μεγαλοπόλεως εις 'Ισαρι».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τὸ άρθρον 6 του ΓΦΕΒ Νόμου, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου μόνου του ΓΧΕΒ Νόμου και τὸ άρθρον 12 του Ν. 137)1914, προτάσει του 'Ημετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν και διατάσσομεν: Τροποποιεῖται τὸ Β. Δ)γμα τῆς 23 'Ιουνίου—28 'Ιουλίου 1954 «περί μεταβάσεως του Εἰρηνοδικίου Μεγαλοπόλεως εις 'Ισαρι» και ὀρίζεται, ὅπως ἐφεξῆς αἱ πολιτικαὶ και ποινικαὶ ὑποθέσεις τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος 'Ανω Καρυῶν ἐκδικάζονται εις τὴν ἐν Μεγαλοπόλει μόνιμον ἑδραν του Εἰρηνοδικείου Μεγαλοπόλεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν 'Αθήναις τῇ 9 'Ιανουαρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ι. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 22

Περί περιορισμού των ορίων του εν Σκαραμαγκᾷ 'Ελευθέρου Τελωνειακού Συγκροτήματος της 'Αωνόμου 'Ελληνικής 'Εταιρείας Πετρελαίων «ΚΑΛΤΕΞ».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψιν: 1) Τὸ άρθρον 4 του Νόμου 436)1914 (Φ.Ε.Κ. 357)1914) «περί δασμολογικῆς ἀφομοιώσεως τῶν νέων χωρῶν», ὡς τοῦτο συμπληρώθη διά τῆς παραγρ. 7 του

άρθρου 15 του Ν.Δ. 4257/1962 (ΦΕΚ 172)Α)62), 2) το άρθρον 12 του Νόμου 390/1914 (ΦΕΚ 342)Α)1914) «περί 'Ελευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης», και 3) την υπ' αριθ. 1062/7.12.66 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της 'Επικρατείας, προτάσει του 'Ημετέρου επί των Οικονομικών 'Υπουργού, άπεφασίσμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

'Η έδαφική έκτασις των εν Σκαρραμαγκιά εγκαταστάσεων της 'Ανωμόμου 'Ελληνικής 'Εταιρείας Πετρελαιοειδών ΚΑΛΤΕΕ των λειτουργουσών ως 'Ελεύθερον Τελωνειακόν Συγκρότημα, δυνάμει του από 22 'Ιουλίου 1952 Β. Διατάγματος (ΦΕΚ 196)Α)1952) υπό την τότε έπωνυμίαν «Σ. ΡΕΣΤΗΣ και Σία» περιορίζεται κατά 2.289,85 τετραγ. μέτρα προς δημιουργίαν έλευθέρου χώρου ταύτης.

Άρθρον 2.

'Ο άπομένων χώρος του εν Σκαρραμαγκιά 'Ελευθέρου Τελωνειακού Συγκροτήματος της 'Ανωμόμου 'Ελληνικής 'Εταιρείας Πετρελαιοειδών «ΚΑΛΤΕΕ», μετά τον κατά το προηγούμενον άρθρον περιορισμόν αυτού, άποτελείται εκ συνολικής έκτασεως 53.004,92 τετραγ. μέτρων και συνορεύει, ως τουτο έμφαίνεται εις το συνημμένον τῷ παρόντι Διατάγματι και από 16.8.1966 συνταχέν τοπογραφικόν σχεδιάγραμμα, ως κάτωθι:

1) Βορείως: α) με έκτασιν ιδιοκτησίας 'Αντωνίου Εύδους επί τεθλασμένης πλευράς υπό στοιχεία 1—2—3—4—5—6 μήκους $10,40+5,40+22,00+38,20+16,00=92,00$ μέτρων, β) με άγρὸν ιδιοκτησίας Μπέκου και Χατζή, επί τεθλασμένης πλευράς υπό στοιχεία 6—7—8 μήκους $38,70+2,50=41,20$ μέτρων.

2) Βορειοδυτικῶς: με άγρὸν ιδιοκτησίας 'Αδελφῶν 'Αντωνίου, επί τεθλασμένης πλευράς υπό στοιχεία 8—9—10—11—12 μήκους $13,50+36,00+19,00+18,00=86,50$ μέτρων.

3) Δυτικῶς: με άγρὸν ιδιοκτησίας Περ. Φραντζεσκάρου, επί πλευράς υπό στοιχεία 12—13 μήκους 89,50 μέτρων.

4) Νοτιοδυτικῶς: με παραλιακήν ὁδὸν ἐπὶ προσώπου τεθλασμένης πλευράς υπό στοιχεία 13—14—15—16—17 μήκους $107,00+2,50+5,00+50,50=165,00$ μέτρων.

5) Νοτίως: με προκυμαίαν ἐπὶ πλευράς υπό στοιχεία 17—18 μήκους 102,00 μέτρων.

6) Νοτιοανατολικῶς και 'Ανατολικῶς με ιδιωτικήν ὁδὸν ἐπὶ προσώπου τεθλασμένης πλευράς υπό στοιχεία 18—19—20—21—22 μήκους $95,00+104,00+38,50+99,50=337,00$ μέτρων.

7) Βορειοανατολικῶς: α) με 'Εθνικήν ὁδὸν 'Αθηνῶν—Κορίνθου, ἐπὶ προσώπου πλευράς υπό στοιχεία 22—23 μήκους 30,00 μέτρων, και β) με έλεύθερον χῶρον ιδιοκτησίας της Α.Ε.Ε.Π. ΚΑΛΤΕΕ, ἐπὶ τεθλασμένης πλευράς υπό στοιχεία 23—24—25—1 ή Α—Ζ—Η—Δ μήκους $26,00+56,00+30,50=112,50$ μέτρων.

Εἰς τὸν 'Ημέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν 'Υπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1967

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Π. ΣΤΕΡΙΩΤΗΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 23

Περὶ καθορισμοῦ χρόνου τελέσεως έτησίαις έμποροπανηγύρεως Μακρακώμης.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 35 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, τὰ ἄρθρα 1, 2 και 3 τοῦ Ν.Δ. 3070/54 περὶ ὁργανώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου» (ΦΕΚ 240),

τὸ ὑπ' αριθ. 31703/31.8.1966 έγγραφον τῆς Νομαρχίας Φιδιωτίδας, τὴν ὑπ' αριθ. 59/1966 πράξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Μακρακώμης, ὡς και τὴν ὑπ' αριθ. 865/1966 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ, άπεφασίσμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ὅπως ἡ ἐν τῇ Κοινότητι Μακρακώμης τελευμένη έτησία έμποροπανηγύρεως τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων και τὴν έπομένην αὐτῆς τελεῖται ἐφεξῆς ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀλζάρου μέχρι και τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων ἐκαστου έτους, καταργουμένου τοῦ ἀπὸ 28.3.25 (ΦΕΚ 81) Α')31.3.25) σχετικοῦ Π. Δ' τος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1966

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ

(5)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 24

Περὶ διορισμοῦ μελῶν Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ναυτικῶν ἐπιτάξεων διὰ τὸ έτος 1967.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις:

α) Τῶν ἁρθρων 215 και 216 τοῦ Ν. 4442/1929 (ΦΕΚ 339 Α') «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ. «περὶ στρατιωτικῶν και ναυτικῶν εἰσφορῶν και ναυλώσεων» ὡς έτροποποιήθη υπό τοῦ Α.Ν. 2258 (ΦΕΚ 99)1940) και «περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 4442/1929» και

β) Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ Α.Ν. 1011/1946 «περὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ναυτικῶν Ἐπιτάξεων Ν. 4442/1929», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, άποφασίζομεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

1. Ὅρίζομεν ὡς τακτικά και ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ναυτικῶν ἐπιτάξεων διὰ τὸ έτος 1967 τοὺς:

Τακτικά Μέλη:

- α) Ἀρεοπαγίτην Σ. Σταυρόπουλον.
- β) Ἐφέτην Εὐστ. Μπλέτσαν.
- γ) Πλοίαρχον Β.Ν. Σ. Νοταράν.
- δ) Ἀντιπλοίαρχον Α.Σ. Γ. Παπαδογιάννην.
- ε) Διευθυντὴν Γ. Α. τοῦ Κράτους Ν. Μπαλαφούτην.
- στ) Ἐπίτροπον τοῦ Κράτους τὸν Νομικὸν Σύμβουλον Υ. Ε.Ν.

Ἀναπληρωματικά Μέλη:

- α) Τοῦ Ἀρεοπαγίτου Σ. Σταυροπούλου, τοὺς Ἀρεοπαγίτας Εὐστ. Μαλλοῦχον και Ν. Ἠλιόπουλον.
- β) Τοῦ Ἐφέτου Εὐσταθίου Μπλέτσα, τοὺς Ἐφέτας Ἀποστ. Μίχον και Παν. Βουγᾶν.
- γ) Τοῦ Πλοίαρχου Β.Ν. Σ. Νοταρά, τοὺς Ἀντιπλοίαρχους Β.Ν. Ι. Λαγωνίκαν και Α. Κορτζήν.
- δ) Τοῦ Ἀντιπλοίαρχου Α.Σ. Γ. Παπαδογιάννη, τοὺς Ἀντιπλοίαρχους Α.Σ. Θεοδ. Καρπούζογλου και Κ. Ἀνεμογιάννη.
- ε) Τοῦ Διευθυντοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους Ν. Μπαλαφούτη, τοὺς Διευθυντάς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους Ν. Σακκᾶν και Χ. Κεχρήν.
- στ) Τοῦ Ἐπόπτου τοῦ Κράτους Νομικοῦ Συμβούλου Υ.Ε.Ν. τὸν ἐκάστοτε Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.
2. Γραμματεία τοῦ ὡς ἄνω Δικαστηρίου ὀρίζομεν τὸν Ὑποπλοίαρχον Α.Σ. Ἰωάν. Μανουσάκη, ἀναπληρωτὴν δὲ τοῦ

του τὸν Ὑποπλοίαρχον Λ.Σ. Γεώργ. Κολοκυθᾶν καὶ ὑπογραμ-
ματέα τὸν Σημ.)ρον Π. Λ.Σ. Σ. Σταμελάκη.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργόν,
ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Δια-
τάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΝΔΡ. ΚΩΣΤΗΡΗΣ

(6)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 25

Περὶ μετατάξεως εἰς ὕψεις ἐλεγκτῶν ἱατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ν.Δ. 2698)53, ὡς
ἠρμηνεύθη διὰ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ Ν.Δ. 4197)
1961.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1072)1966 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας
Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον.

Τὸ ἀρθρον μόνον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 605)66 Β. Διατάγματος
(Φ.Ε.Κ. 141)19.7.66 τ. Α') τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Ἡ προθεσμία τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 120)64 Β. Δια-
τάγματος παρατείνεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι
30.6.1967.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν
τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Χ. ΣΤΑΜΠΕΛΟΣ

(7)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 26

Περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῶν Παροχῶν Ἐπι-
κουρικοῦ Ταμείου Ἐξόδου Γερόντων καὶ Ἀνικάνων Ἐργα-
τῶν Μετάλλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν.Δ. 3866)58 «περὶ
κυρώσεως ἀποφάσεων τινῶν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἀφορω-
σῶν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς Νομοθεσίας καὶ τὴν λειτουργίαν
τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ἐξόδου Γερόντων καὶ Ἀνικάνων
Ἐργατῶν Μετάλλου».

2. Γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου
ὕποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 9229)16.7.64, 10828)
1964 καὶ 9662)65 ἀναφορῶν αὐτοῦ.

3. Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, δια-
τυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 29 συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς ΙΔ'
Περίοδου τῆς 17.2.1966.

4. Γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ.
1032)1966, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑ-
πουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐγκρίνεται ὁ Κανονισμὸς Ἀσφαλιστικῶν Παροχῶν τοῦ
Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ἐξόδου Γερόντων καὶ Ἀνικάνων Ἐρ-
γατῶν Μετάλλου, ἐξ ἀρθρῶν 22 ἔχων οὕτω:

Ἄρθρον 1.

Σύνταξις λόγῳ γήρατος.

1. Ὁ ἡσφαλισμένος παρὰ τῷ Ταμείῳ δικαιούται συντάξεως
λόγῳ γήρατος, ἐὰν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ἔχη
συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἐπραγματοποιή-
σεν ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς του, τὸν
ὕπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τῆς ἐκάστοτε διεσώσεως τὸ ΙΚΑ
νομοθεσίας, προβλεπόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας διὰ τὴν
χορήγησιν πλήρους συντάξεως λόγῳ γήρατος.

Κατ' ἐξαίρεσιν προκειμένου περὶ τοῦ ἔχοντος ἀποδεξι-
γμένως καὶ εἰδικότητα τοῦ λεβητοποιοῦ ἢ σιδηροχύτου, δικαιού-
ται οὗτος συντάξεως, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε τὸ ἥδον ἔτος τῆς
ἡλικίας του καὶ ἐπραγματοποίησε τὰς αὐτὰς τοῦλάχιστον
ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει εἰς τὰς εἰδικότητας ταύτας.

2. Ἡσφαλισμένος, μὴ ἐμπίπτων εἰς τὸν κύκλον τῶν προ-
σώπων δι' ἃ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον θεμελιού-
ται δικαίωμα συντάξεως ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 55ου
ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐφ' ὅσον ἔτυχε συντάξεως παρ' Ὁργανι-
σμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως καὶ συνεπλήρωσε τὸν ὑπὸ τῆς παρ.
1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὀριζόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας,
ἐξ ὧν ἀνὰ ἑκάστον (100) τοῦλάχιστον καὶ ἑκάστον τῶν πέντε
ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγουμένων τοῦ ἔτους
καθ' ὃ ὑποβάλλεται ἡ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, δι-
καιούται συντάξεως λόγῳ γήρατος ἡλαττωμένης κατὰ 1)200
τῆς πλήρους μηνιαίας τοιαύτης δι' ἑκάστον μῆνα ἐλλείποντα
κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς
παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζομένου ὀρίου ἡλικίας, ἐφ'
ὅσον συνεπλήρωσε τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἄρθρον 2.

Σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας.

1. Ὁ ἡσφαλισμένος παρὰ τῷ Ταμείῳ δικαιούται συντά-
ξεως λόγῳ ἀναπηρίας διαπιστωμένης κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 5
ὀριζόμενα, ἐὰν, α) κατέστη ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς
παρ. 3 καὶ β) ἐπραγματοποίησε 1.500 τοῦλάχιστον ἡμέρας
ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου ἐξ ὧν 300 τοῦλχι-
στον ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὃ κατέστη ἀνάπηρος καὶ τῶν προη-
γουμένων τούτου 5 ἡμερολογιακῶν ἐτῶν, ἢ ἐπραγματοποίησε
τὸν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος ἀπαιτούμε-
νον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου.

2. Ὁ ἡσφαλισμένος ὁ ἔχων πραγματοποιήσει τὸν ἐν παρ.
1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας
κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν αὐτῇ ὀριζόμενα, ἐφ' ὅσον ἔτυχε συν-
τάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἐκ τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως
βάσει τῆς περὶ τούτου γνωματεύσεως τῆς οἰκείας Ὑγειονο-
μικῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται τοιαύτης συντάξεως καὶ ἐκ τοῦ
Ταμείου μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόν-
τος προβλεπομένης διαπιστώσεως τῆς ἀναπηρίας ἢ ἀντι-
καθιστᾷ ἐν προκειμένῳ ἡ περὶ ἀπονομῆς τῆς συντάξεως ἀπό-
φασις τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει
ταύτῃ ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἡ κανονισμένη σύνταξις
διὰ τὸν ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ κυρίου φορέως ὀριζόμενον χρό-
νον συνταξιοδοτήσεως παρατεινομένης ἀναλόγως τῆς συντα-
ξιοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον παρατείνεται ἡ συντα-
ξιοδοτήσις ἐκ τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως.

3. Ὁ ἡσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνάπηρος διὰ τὴν ἐφαρμο-
γὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐὰν
λόγῳ παθῆσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ
πνευματικῆς, ἐξαμῆνου τοῦλάχιστον διαρκείας κατὰ πρόβλε-
ψιν τῆς οἰκείας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, καθίσταται ἀνί-
κανος διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ παρόντος διαπι-
στωθεῖσα ἀναπηρία δίδει δικαίωμα εἰς τὴν χορήγησιν συντά-
ξεως, ἐφ' ὅσον αὕτη καθορίζεται ὑπὸ τῆς οἰκείας Ὑγειονο-
μικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ποσοτὸν ἄνω τῶν 60%)ο.

Ἐὰν κατὰ τὴν γνωμάτευσιν τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς
Ἐπιτροπῆς ἡ ἀναπηρία τοῦ ἡσφαλισμένου ὀφείλεται εἰς πλείο-
νας αἰτίας θεωρεῖται πληρουμένη ἢ ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ
προϋποθέσεις ἐφ' ὅσον τὸ ὅλικόν ποσοστὸν ἀναπηρίας τὸ προ-
κύπτει ἐκ τῆς ἀθροίσεως τῶν μερικῶν ποσοστῶν ἀναπηρίας
εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον πρὸς τὸ ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ὀρι-
ζόμενον.

Αί χρονικά και λοιπά συνταξιοδοτικά προϋποθέσεις κρίνονται: βάσει της νόσου, εξής απορρέει το μείζον ποσοστόν αναπηρίας.

4. Ήσφαλισμένος τυχών συντάξεως αναπηρίας κατ' εφαρμογήν της παρ. 1 του παρόντος άρθρου ούτινος ή σύνταξις διακόπη λόγω μειώσεως του εν παρ. 3 του παρόντος άρθρου καθοριζομένου ποσοστού αναπηρίας, εφ' όσον μετά την ως άνω διακοπήν κριθῇ ανίκανος εξ οιασδήποτε αιτίας εις ποσοστόν άνω των 660)ο πρό της παρελεύσεως διετίας από της διακομής, δικαιούται συντάξεως έστω και αν δεν έχη πραγματοποιήσει τριακοσίας (300) ημέρας εργασίας εντός του έτους καθ' ό κατέστη άνάπηρος και των προηγούμενων τούτου πέντε (5) ήμερολογιακών ετών.

5. Έάν ήσφαλισμένος κατέστη άνάπηρος εκ προθέσεως ή συνεπεία πλημμελήματος ή κακουργήματος παρ' αυτού διαπραχθέντος αποδεικνύεται δέ ή ένοχή του δια τέλεσιδίκου δικαστικής αποφάσεως δεν δικαιούται συντάξεως λόγω αναπηρίας. Έάν όμως ύπάρχωσι πρόσωπα εκ των εις το άρθρον 3 του παρόντος αναφερόμενα, ταύτα δικαιούνται της συντάξεως ής θά έδικαιούντο εις περίπτωσιν θανάτου του ήσφαλισμένου.

6. Η σύνταξις αναπηρίας απονέμεται δι' όσον χρόνον μέλλει να διαρκέση κατά την περί τούτου γνωμάτευσιν της οικείας Ύγειονομικής Επιτροπής ή αναπηρία του ήσφαλισμένου παρατεινομένη εκάστοτε κατά την αυτήν διαδικασίαν.

7. Η σύνταξις λόγω αναπηρίας μετατρέπεται αίτησι του συνταξιούχου εις σύνταξιν λόγω γήρατος από της 1ης του έπομένου της υποβολής της αίτησεως μηνός εφ' όσον έχει συμπληρώσει ούτος το όριον ηλικίας, βάσει του όποιου θά έδικαιούτο πλήρους συντάξεως, λόγω γήρατος.

Άρθρον 3.

Σύνταξις λόγω θανάτου.

1. Έν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου του Ταμείου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ως και εν περιπτώσει θανάτου ήσφαλισμένου έχοντος πραγματοποιήσει τουλάχιστον χιλίας πεντακοσίας (1500) ημέρας εργασίας εν τη άσφαλίσει του Ταμείου, εξών τριακοσίας (300) τουλάχιστον εντός του έτους καθ' ό έπήλθεν ό θάνατος και των προηγούμενων τούτου πέντε (5) ήμερολογιακών ετών, ή ήσφαλισμένου έχοντος πραγματοποιήσει τον υπό της παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος απαιτούμενον αριθμόν ήμερών εργασίας, δικαιούνται συντάξεως κατά τας έπομένους παραγράφους:

α) Η χήρα ή ό άπορος και άνάπηρος χήρος, ού ή συντήρησις εβάρυνε κυρίως την θανούσαν.

β) Τα άγραφα νόμιμα τέκνα, τα νομιμοποιηθέντα, άγνωστοθέντα και υιοθετηθέντα, ών ή υιοθεσία έλαβε χώραν εν τουλάχιστον έτος πρό του θανάτου ή της χορηγήσεως συντάξεως εις τον θιτόν γονέα και τα όποια δεν λαμβάνουν όπωσδήποτε σύνταξιν εκ του Ταμείου, επί θανάτου δέ ήσφαλισμένης συνταξιούχου και τα φυσικά αυτής τέκνα.

γ) Οί κατά τον χρόνον του θανάτου του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου (ήσφαλισμένης ή συνταξιούχου) όρφανοί πατρός και μητρός έγγονοί και προγονοί, εφ' όσον πάντες ούτοι συνετηρούντο κυρίως υπό του θανόντος (θανούσης).

δ) Οί γονείς του θανόντος (θανούσης), εάν ή συντήρησις των εβάρυνε κυρίως τούτον (ταύτην).

Συντάξεως δικαιούνται υπό τας αυτές προϋποθέσεις και οί θιτοί γονείς εφ' όσον ή υιοθεσία έλαβε χώραν τρία (3) τουλάχιστον έτη πρό του θανάτου του υιοθετηθέντος τέκνου.

ε) Οί έγγονοί, προγονοί και γονείς δικαιούνται συντάξεως εάν δεν ύπάρχουν χήρα (χήρος) ή τέκνα δικαιούμενα συντάξεως ή επί ύπαρχόντων τοιούτων, δια της ικανοποιήσεως των εις σύνταξιν δικαιωμάτων αυτών, δεν εξαντλείται το ποσόν της συντάξεως του θανόντος (θανούσης).

2. Η χήρα (χήρος) δεν δικαιούνται συντάξεως:

Α) Έάν ό θάνατος του συζύγου (της συζύγου) έπήλθε πρό της παρόδου ενός (1) έτους, από της τελέσεως του γάμου εκτός:

α) Έάν ό θάνατος όφειλται εις άτύχημα εργατικόν ή μή, β) εάν ύφισταμένου του γάμου, έγεννήθη ή δια του γά-

μου νομιμοποιήθη τέκνον. γ) εάν, ή χήρα, κατά τον χρόνον του θανάτου, τελή εις κατάρτασιν έγκυμύσεως.

Β) Έάν ό θανών (θανούσα) έλάμβανε κατά την τέλει του γάμου σύνταξιν αναπηρίας ή γήρατος, ό δέ θάνατος έπήλθε πρό της παρόδου 24 μηνών από της τελέσεως του γάμου, εκτός εάν εν τη περιπτώσει ταύτη συντρέχη λόγος εις εκ των άνωτέρω υπό στοιχεία α', β' και γ' αναφερομένων.

3. Πάντα τα εκ της παρ' τω Ταμείω άσφαλίσεως απορρέοντα κατά τον παρόντα Κανονισμόν δικαιώματα, τα έχοντα ως προϋπόδισιν τον θάνατον γεννώνται και επί άρρενείας ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου κατά νόμον διαπιστωμένης.

Άρθρον 4.

Εργατικόν άτύχημα και έπαγγελματική νόσος.

1. Δια την άπονομήν συντάξεως λόγω αναπηρίας ή θανάτου δεν απαιτείται ή συμπλήρωσις των εν άρθροις 2 και 3 του παρόντος καθοριζομένων ήμερών εργασίας εάν το γεγονός το θεμελιούν το εις σύνταξιν δικαίωμα (αναπηρία—θάνατος) όφειλεται εις βίαιον συμβάν έπελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ άφορμής αυτής ή εις επαγγελματικήν ασθένειαν.

2. Έάν το γεγονός το θεμελιούν το εις σύνταξιν δικαίωμα όφείλεται εις βίαιον συμβάν μη έπελθόν όμως εν τη εκτέλεσει ή εξ άφορμής της εργασίας δια την χορήγησιν της συντάξεως άρκεί ή συμπλήρωσις του ήμισους μόνον αριθμού ήμερών εργασίας των υπό των άνωτέρω άρθρων όριζομένων.

3. Ός επαγγελματικά ασθένειαι δια την εφαρμογήν της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, λογίζονται αι εξής: α) Μολυβδίασις, β) Ύδραργυρίασις, γ) Πνευμονοκονιώσεις, δ) επαγγελματική δηλητηρίασις εξ άρσενικού ύδρογόνου.

Άρθρον 5.

Διαπίστωσις αναπηρίας.

1. Η διαπίστωσις της αναπηρίας δια την άπονομήν συντάξεως κατά τας διατάξεις του παρόντος ένεργείται υπό της Α)θμίου Ύγειονομικής Επιτροπής του ΙΚΑ του Ύποκαταστήματος της κατοικίας του εξετασθησμένου.

Κατά της γνωματεύσεως της Α)θμίου Ύγειονομικής Επιτροπής επιτρέπεται προσφυγή του αίτούντος την άπονομήν συντάξεως ενώπιον της οικείας Β)θμίου Ύγειονομικής Επιτροπής του ΙΚΑ, εφαρμοζομένων αναλόγως των οικείων διατάξεων της νομοθεσίας του ΙΚΑ ως προς την ακολουθητέαν διαδικασίαν. τας προθεσμίας υποβολής της προσφυγής κλπ.

Έάν άπορριφθῇ αίτησις περί άπονομής συντάξεως, ής προϋπόδισιν άποτελεί ή αναπηρία, ό ενδιαφερόμενος δεν δύναται να υποβάλη νέαν αίτησιν περί άπονομής τοιαύτης συντάξεως πρό της παρελεύσεως έτους εκτός εάν δια γνωματεύσεως της οικείας Ύγειονομικής Επιτροπής βεβαιούται ότι εις την τελευταίως διαπιστωθείσαν κατάρτασιν αναπηρίας έπήλθεν ουσιώδης μεταβολή.

2. Το Διοικητικόν Συμβούλιον του Ταμείου δύναται να ζητήση όποτεδήποτε νέαν Ύγειονομικήν εξέτασιν του λόγω αναπηρίας συνταξιούχου ένεργουμένην έπίσης κατά τ' άνωτέρω, παρ' των Ύγειονομικών Επιτροπών του ΙΚΑ εκτός των περιπτώσεων καθ' ός ή σύνταξις μετετράπη εις σύνταξιν λόγω γήρατος συμφώνως προς την παρ. 6 του άρθρου 2 του παρόντος.

3. Αί δαπάναι των τοιούτων εξετάσεων παρ' των Ύγειονομικών Επιτροπών του ΙΚΑ βαρύνονται το Ταμείον αποδιδόμεναι εις το ΙΚΑ έάσει των υποβαλλομένων υπό τούτου χρεωστικών καταστάσεων.

Έν περιπτώσει προσφυγής εις Β)θμιον Ύγειονομικήν Επιτροπήν του ΙΚΑ, ή δαπάνη εξέτάσεως προκαταβαλλομένη υπό του προσφεύγοντος επιστρέφεται αὐτῷ υπό του Ταμείου, εν περιπτώσει άποδοχής της προσφυγής όποτε βαρύνει το Ταμείον.

Άρθρον 6.

Χρόνος συνταξίου υπηρεσίας.

1. Ως ημέρα εργασίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νοοῦνται αα) αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ἐν τῇ ἐνεργῷ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου. ββ) αἱ λόγω ἐξαγορᾶς ἀναγνωρισθείσης προϋπηρεσίας καὶ γγ) αἱ προσμετρούμεναι δυνάμει διατάξεως νόμου.

2. Προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένων ἀμειβομένων διὰ μηνιαίου μισθοῦ οὗτοι θεωροῦνται ὡς πραγματοποιοῦντες 25 ἡμέρας εργασίας ἐν ἀσφαλίσει καὶ δ' ἑκάστον ἡμερολογιακὸν μῆνα πλήρως ἀπασχολήσεως.

Άρθρον 7.

Ποσὸν συντάξεως λόγω γήρατος ἢ ἀναπηρίας.

1. α) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν συντάξεων ὁ ἡσφαλισμένος κατατάσσεται εἰς μίαν τῶν ἀκολουθίων κλάσεων. δι' αἷς προσδιορίζονται τὰ ἔναντι ἐκάστης τούτων ἀναφερόμενα ἡμερομίσθια.

Ἡμερήσιος μισθὸς	Τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον	Ἀσφαλιστικὴ κλάσις
Ἀπὸ	Μέχρι	
0	20.00	I
20.01	25.00	II
25.01	30.00	III
30.01	35.00	IV
35.01	40.00	V
40.01	50.00	VI
50.01	60.00	VII
60.01	70.00	VIII
70.01	80.00	IX
80.01	100.00	X
100.01	125.00	XI
125.01	150.00	XII
150.01	180.00	XIII
180.01	210.00	XIV

β) Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ ἡσφαλισμένος κατατάσσεται εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπίπτει ὁ μέσος ὅρος τῶν ἡμερομισθίων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν οὗτος κατὰ τὰς τελευταίας 750 ἡμέρας ἐργασίας ἢ προκειμένου περὶ συντάξεως λόγω ἀναπηρίας, κατὰ τὰς τελευταίας 450 ἡμέρας ἐργασίας.

Προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένου αἰτουμένου σύνταξιν λόγω ἀναπηρίας ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος, οὗτος κατατάσσεται εἰς τὴν κλάσιν εἰς ἣν ἐμπίπτει τὸ ἡμερομίσθιον τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας, οὐδέποτε ὅμως εἰς κλάσιν μικροτέραν τῆς δεκάτης.

2. Τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου χρησιμοποιήσεως βασικῆς μηνιαίας συντάξεως λόγω ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἀποτελεῖται:

α) Ἐκ σταθεροῦ ποσοῦ δραχμῶν πεντακοσίων πεντήκοντα (550) προσηυξημένου κατὰ τὸ 25πλάσιον τοῦ 5οιο τοῦ ποσοῦ τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἡσφαλισμένος ἐξευρισκομένης κατὰ τὰ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζώμενα.

β) Ἐκ προσαυξήσεων τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐξευρισκομένου ποσοῦ ἴσων:

αα) Πρὸς 5οιο ἀνὰ 500 πλήρεις ἡμέρας ἐργασίας ἀπὸ 3.500—4.499.

ββ) Πρὸς 4οιο διὰ τὰς ἀμέσως ἐπομένους 500 ἡμέρας ἐργασίας ἀπὸ 4.500 καὶ μέχρι 4.999.

γγ) Πρὸς 3οιο διὰ τὰς ἀμέσως ἐπομένους 500 ἡμέρας ἐργασίας ἀπὸ 5.000 καὶ μέχρι 5.499.

δδ) Πρὸς 2οιο ἀνὰ 500 πλήρεις ἡμέρας ἐργασίας ἐξ ὅσων ὁ ἡσφαλισμένος ἐπραγματοποίησεν ἀπὸ 5.500 καὶ ἄνω τοιαύτας ἐν ἀσφαλίσει.

3. Τὸ σταθερὸν ποσὸν τῆς συντάξεως λόγω ἀναπηρίας ἢ γήρατος προσαυξάνεται:

α) Κατὰ 15οιο ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος εἶναι ἑγγαμὸς ἢ δὲ σύζυγός του δὲν ἀσκεῖ ἐπάγγελμα τι ἢ δὲ εἶναι συνταξιού-

χος Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ τοῦ Δημοσίου.

β) Κατὰ 10οιο διὰ τὸ πρῶτον δικαιούμενον τέκνον καὶ ἀνὰ 5οιο διὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τοιοῦτον ἐφ' ὅσον πληροῦνται ὡς πρὸς ταῦτα οἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενοι ὅροι καὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν θεμελιώσιν δικαιώματος συντάξεως τῶν τέκνων ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ προστάτου ἡσφαλισμένου γονέως αὐτῶν καὶ δὲν ἀσχοῦν ἐπάγγελμα τι καὶ δὲν λαμβάνει δι' αὐτὰ προσαύξησιν ἐξ ἐτέρας πηγῆς ὁ ἕτερος τῶν συζύγων ἐὰν εἶναι συνταξιούχος Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ ἢ Ν.Π.Δ.Δ., ἢ τοῦ Δημοσίου ἢ δὲν λαμβάνουν τὰ ἴδια σύνταξιν ἐξ Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ τοῦ Δημοσίου.

4. α) Εἰς τοὺς συνταξιούχους λόγω ἀναπηρίας ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος καταβάλλεται πρόσθετον εἰδικὸν ἐπίδομα ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω κατὰ τὴν παρ. 2 ἐδάφ. α' τοῦ παρόντος σταθεροῦ ποσοῦ, ἀνάλογον πρὸς τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας τῶν, ὡς κατωτέρω:

αα) Ἐπὶ ποσοστοῦ ἀναπηρίας ἀπὸ 66οιο — 75οιο ἴσον πρὸς 25οιο.

ββ) Ἐπὶ ποσοστοῦ ἀναπηρίας ἀπὸ 76οιο — 85οιο ἴσον πρὸς 35οιο.

γγ) Ἐπὶ ποσοστοῦ ἀναπηρίας ἀπὸ 86οιο — 100οιο ἴσον πρὸς 50οιο.

β) Τὸ κατὰ τὴν παρ. 2 ἐδάφ. α' τοῦ παρόντος ἄρθρου σταθερὸν ποσὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου καταβαλλόμενων βασικῶν συντάξεων λόγω ἀναπηρίας προσαυξάνεται κατὰ 50οιο, ἐφ' ὅσον ὁ ἀνάπηρος εὐρίσκεται διαρκῶς εἰς κατάστασιν ἀπαιτούσαν συνεχῆ ἐπίβλεψιν, περιποίησιν καὶ συμπαράστασιν ἐτέρου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπηρία).

γ) Ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις προσαυξάνεται κατὰ 50οιο καὶ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τῶν μελῶν οἰκογενείας ἀποθιώσαντος ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου καὶ δὲ ἄνευ μειώσεως τινος τῶν ποσῶν τῶν συντάξεων τῶν δικαιουμένων συντάξεως ἐτέρων μελῶν οἰκογενείας.

δ) Εἰς τοὺς λόγω φυματιώσεως συνταξιούχους καταβάλλεται τὸ καθοριζόμενον διὰ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν εἰδικῶν διατάξεων ἐπίδομα ἀεροθεραπείας.

5. Τὰ εἰς τοὺς συνταξιούχους καταβαλλόμενα ποσὰ λόγω συντάξεως στρογγυλοποιῶνται εἰς ἀκεραίας πεντάδας ἢ δεκάδας δραχμῶν εἰς ὄφελος τοῦ συνταξιούχου, ἂν ταῦτα ὑπερβαίνωσι τὰς 2.40 ἢ 7.40 δραχμὰς ἀντιθέτως δὲ εἰς βάρος αὐτοῦ ἂν ταῦτα εἶναι ἐλάσσονα.

Άρθρον 8.

Ποσὸν συντάξεως μελῶν οἰκογενείας.

1. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἰς ἣν δικαιούται ἡ χήρα (χήρος), ἴσούται πρὸς τὰ ἐβδομήκοντα ἑκατοστὰ (70οιο) τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

2. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἰς ἣν δικαιούται ἑκάστον τέκνον, ἴσούται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ (20οιο) τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

Προκειμένου ὅμως περὶ τέκνου ὁρφανοῦ ἐξ ἐμφοτέρων τῶν γονέων, ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, σύνταξις αὐτοῦ τριπλασιάζεται.

Τὸ σύνολον πάντως τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) καὶ μὴ ὑπαρχούσης χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως τὰ ἐξήκοντα ἑκατοστὰ (60οιο) τοῦ ἐν λόγω ποσοῦ.

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, ἡ σύνταξις ἐκάστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

3. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐκάστου ἐγγονοῦ, προγονοῦ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός καὶ χήρας μητρὸς ἴσούται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ (20οιο) τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), τῆς δὲ χήρας μητρὸς εἰς τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ (40οιο) τῆς αὐτῆς συντάξεως, χωρὶς ὅμως τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβαίνει ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τῆς προηγούμενης παραγράφου

τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τῆς αὐτῆς παραγράφου τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐν λόγω συντάξεως μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἑδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. Ὡς σύνταξις τοῦ θανόντος (θανούσης) διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ποσοστῶν τῶν συντάξεων τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον μελῶν οἰκογενείας, λογίζεται τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως, τὸ ὁποῖον διὰ ἐλάμβανεν ὁ θανὼν (θανούσα) ἂν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του καθίστατο ἀνάπηρος ἐκ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς ἀπεβίωσε μὴ συνυπολογιζομένου τοῦ ἐπιδόματος καὶ τῆς προσταξήσεως περὶ ὧν τὰ ἐδαφ. α' καὶ β' τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7.

Ἄρθρον 9.

Βοήθημα γάμου.

1. Ἡσφαλισμένη ἀποχωροῦσα λόγω γάμου ἐκ τῆς ἐργασίας της, μετὰ τριετὴ ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίαν, δικαιούται βοηθήματος λόγω γάμου, ἐφ' ἧς ἀπαξ καταβαλλομένου καὶ ἴσου πρὸς τὰς μέχρι τῆς τελέσεως τοῦ γάμου τῶν ἀποδοθείσας τῷ Ταμείῳ ἀτομικὰς τῆς καταβολῆς, ἀνευ τόκων ὑψημένως κατὰ 5000). Ὡς ἀποχώρησις λόγω γάμου νοεῖται ἡ λαβούσα χώραν ἐν ἑτὸς πρὶν ἢ μετὰ τὴν τέλεισιν τοῦ γάμου.

2. Ἡ τέλεισις τοῦ γάμου ἀποδεικνύεται διὰ ληξιπρχικῆς πράξεως γάμου.

3. Ἐν περιπτώσει νέας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσώπων, ταῦτα δικαιούνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τοῦ γάμου τῶν καὶ ἐφ' ἑξῆς ἤνυλον συμπληρώσει τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀπαιτούμενας κατὰ περίπτωσιν προϋποθέσεις.

Ἄρθρον 10.

Ἐπιστροφή εἰσφορῶν.

1. Δικαιοῦνται ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθεισῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀτομικῶν καταβολῶν ἀτόκως, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δετοῦς πραγματικῆς παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφαλίσεως καὶ ἐφ' ὅσον δὲν πληροῦνται αἱ κατὰ τὴν διέπουσαν τὸ Ταμεῖον νομοθεσίαν προϋποθέσεις θεμελιώσεως δικαιώματος συντάξεως ἐξ αὐτοῦ:

α) Ὁ ἡσφαλισμένος ὁ ἀποχωρῶν τῆς ἐργασίας λόγω διαρκoῦς ὀλικῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ἢ δι' οἰονδη-ποτε λόγον, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ηλικίας.

β) Τὰ κατ' ἄρθρον 3 μέλη οἰκογενείας ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ προστάτου αὐτῶν ἡσφαλισμένου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιστροφή εἰσφορῶν χωρεῖ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ χρόνος ἀσφαλίσεως, εἰς ὃν ἀνάγονται αὐταί, δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἐξ οἰονδηποτε Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἐξομοιούμενος χρόνος ἀσφαλίσεως.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀναγνωρίζονται ὡς ἡμέραι ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου, δι' ἀπάσας τὰς νομίμους συνεπείας, αἰτήσεις τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου:

α) Αἱ ἡμέραι ἐργασίας ὑπὸ ἀσφαλιστέαν ἰδιότητα, μέχρι 300 ἐν συνόλῳ κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἐφ' ὅσον ἐπραγματοποιήθησαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας καὶ ἐκτὸς τῶν τοπικῶν ὁρίων ἀσφαλίσεως τοῦ Ταμείου.

β) Ἡ ὑπηρεσία ὡς ἐφέδρου ἐν τῷ Στρατῷ, Ναυτικῷ, Ἀεροπορίᾳ, Χωροφυλακῇ, Ἀστυνομίᾳ Πόλεων, Πυροσβεστικῇ Ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν Πολιτικῇ ἐπιστρατεύσει, μέχρις 600 ἡμερῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἐφ' ὅσον ἡ ἰδιότης τοῦ ἐργάτου μετὰλλου προὔπηρχε τῆς ἐπιστρατεύσεως.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἑδαφίου, ἕκαστος μὴν ὑπηρεσίας λογίζεται περιλαμβάνων 25 ἡμέρας.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναγνωρίσις τοῦ περὶ αὐτῆς χρόνου, χωρεῖ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. κατὰ τὸν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβλητέας ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐντὸς ἑτὸς ἀρχομένης προκειμένου μὲν περὶ τῶν ἡδὴ ἡσφαλισμένων ὑπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐρεξῆς ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ἀπὸ ταύτης.

Προκειμένου περὶ ἐργασίας ἢ ὑπηρεσίας περὶ ὧν τὰ ἐδαφ. α' καὶ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου, λαμβανουσῶν χώραν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἑδαφίον προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς, μετὰ τὴν ληξιν τούτων, ὑπαγωγῆς ἢ ἐπανυπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου.

Ἡ ἀναγνωρίσις ἐνεργεῖται δι' ἐξαγορᾶς ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου, ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος μελῶν οἰκογενείας αὐτοῦ, τῶν εἰς τὸν ἀναγνωριζόμενον χρόνον ἀναλογουστῶν εἰσφορῶν ἡσφαλισμένου καὶ συνεισφορῶν ἐργοδότη, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀναγνωρίσεως ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένου, τῶν ἀποδοχῶν τοῦ τελευταίου μηνὸς ἀπασχολήσεως καὶ τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀντιστοίχως χρόνον ἰσχύοντος ποσοστοῦ εἰσφορᾶς ἡσφαλισμένου καὶ συνεισφορᾶς ἐργοδότη.

Τὸ οὕτω προκύπτον ποσὸν ἐξαγορᾶς δύναται νὰ καταβληθῇ εἴτε ἐφ' ἀπαξ εἴτε διὰ ἴσων μηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁριζούμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 40. Προκειμένου περὶ μελῶν οἰκογενείας ἐκάστη δόσις ἐξαγορᾶς παρακρατεῖται ἐκ τῆς μηνιαίας συντάξεως, μὴ δυναμένου πάντως τοῦ ποσοῦ ἐκάστης δόσεως νὰ ὑπερβῇ τὸ 1/3 τῆς συντάξεως, ὅποτε ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων αὐξάνεται ἀναλόγως.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου πρὸ τῆς ἐνάρξεως καταβολῆς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθορισθεισῶν δόσεων ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας ἢ πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως ὅλων τῶν δόσεων, ἐκάστη τῶν ὀφειλομένων δόσεων, παρακρατεῖται ἐκ τῆς μηνιαίας συντάξεως τῆς τυχὼν χρηρηγητέας εἰς τὰ δικαιούχα μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος, μὴ δυναμένου πάντως τοῦ ποσοῦ ἐκάστης δόσεως νὰ ὑπερβῇ τὸ 1/3 τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως, ὅποτε ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων αὐξάνεται ἀναλόγως.

Ἄρθρον 12.

Ἐναρξίς καὶ λήξις συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος.

1. Ἡ καταβολὴ τῶν συντάξεων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ αἰτήσις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται α) ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας ἀφ' ἧς μετὰ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος προϋποθέσεων ὁ ἡσφαλισμένος διέκοψεν τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, β) ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἡ καταβολὴ συντάξεως εἰς τοὺς δικαιούχους ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἐκείνου καθ' ὃν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος. Εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως δὲν δύναται ν' ἀντρεῖξῃ εἰς χρόνον ἀπώτερον τοῦ δωδεκαμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς συντάξεως.

2. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, καθ' ὃ ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου, ἢ ὁ ἀνάπηρος ἐκρίθη ἱκανὸς παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ χήρας εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός καθ' ὃν συνῆψε νέον γάμον.

Ἐν περιπτώσει συνάψεως νέου γάμου παρὰ τῆς συνταξιοδοτουμένης χήρας καταβάλλεται εἰς αὐτὴν ἐφ' ἀπαξ βοήθημα ἴσον πρὸς δώδεκα μηνιαίας συντάξεις αὐτῆς.

3. Προκειμένου περὶ γονέων, τέκνων, ἐγγονῶν ἢ προγονῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός τοῦ θανάτου των ἢ τοῦ μηνός καθ' ὃν τὰ τέκνα ἐγγονοὶ ἢ προγονοὶ συνεπλήρωσαν τὸ 18ον ἔτος τῆς ηλικίας των, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων τὸ 30ὸν ἢ καὶ πρὸ αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκολούθους δύο περιπτώσεις :

α) διὰ τῆς συνάψεως γάμου.

β) διὰ τῆς ἀναλήψεως βιοποριστικῆς ἐργασίας, ἀποφερό-
σης εἰσόδου πένταπλασιον τοῦλάχιστον τοῦ ποσοῦ τῆς συντά-
ξεως, ἢ ἐδικαιούται ἑκάστος τούτων.

4. Τὸ ἀνωτέρω ὅρον τοῦ 18ου ἔτους, προκειμένου δὲ περὶ
δηλῶν τοῦ 30ου, δὲν ἰσχύει :

α) Προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγονοῦ ἢ προγονοῦ ἀνιχνύου
πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν, τῆς ἀνιχνυόμενης ταύτης
διαπιστωμένης παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς
τοῦ Ι.Κ.Α. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

β) Προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγονοῦ ἢ προγονοῦ μὴ συμ-
πληρώσαντος τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐφ' ὅσον οὗτος
συνεχίζει τὴν μόρφωσιν του εἰς Σχολὰς Γενικῆς ἢ Ἐπαγγελ-
ματικῆς Ἐκπαίδευσεως καὶ δὲν ἀσχεῖ βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα.
*Ἀρθρον 13.

Στερήσεις — ἐκπτώσεις — ἀναστολαί.

1. Ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ὁ συνταξιούχος στερεῖται τοῦ δικαιώ-
ματος ἀπολήψεως παροχῶν ἢ ἐκπίπτει τούτου, ἐὰν διὰ τελε-
σιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως καταδικασθῇ συνεπείᾳ πλημ-
μελήματος ἢ κακούργηματος ἐξ ὑπαιτιότητος τούτου, δια-
προαχθέντος εἰς βᾶρος τοῦ Τμείου.

2. Πρόσωπα ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 δικαιουμένων συν-
τάξεως, στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐὰν δι'
ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου, ἤθελον καταδικασθῇ διὰ
πράξιν ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἡσφα-
λισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ἡσφαλισμένης ἢ τῆς συν-
ταξιούχου).

3. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται :

α) Ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἐκτίθῃ ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευ-
θερίας μεγαλυτέραν τῶν ἐξ (6) μηνῶν, ἐφ' ὅσον χρόνον
ἐκτίει ταύτην. Ἐφ' ὅσον ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα, ἅτινα ἐν
περιπτώσει θανάτου τούτου θὰ ἐλάμβανον σύνταξιν, ταῦτα δι-
καιούνται εἰς τὴν ἀπόληψιν τῆς συντάξεως ἥτις θὰ κατε-
βάλλετο εἰς ταῦτα ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

β) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιούχος ἀναλάβῃ ἐκ
νέου ἀσφαλιστέαν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἐργασίαν ἢ ἀποκερδαίνῃ
ἐξ ἐτέρας ἐξηρητημένης ἐργασίας ποσὸν ἀνώτερον τοῦ 35πλα-
σίου τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος ἡμερομισθίου ἀνεξιδεύτου ἐργά-
του.

γ) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιούχος λόγῳ ἀναπη-
ρίας δὲν προσέρχεται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ὀριζόμενα
πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεώς του.

*Ἀρθρον 14.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου δὲν ὑπόκειται
εἰς παραγραφήν.

2. Ἀπαιτηταὶ δόσεις συντάξεων μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς
ἔτους ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

*Ἀρθρον 15.

Ἐκχώρησις — Κατάσχεσις — Συμφηρισμός.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις, ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ
Ταμείου χορηγουμένων συντάξεων.

Κατ' ἐξαιρέσιν τοιαύτη ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις ἐπιτρέ-
πεται μόνον διὰ διατροφὴν συζύγου καὶ τέκνων δικαιουμένων
τοιαύτης βάρει τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὅποτε
ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις μέχρι 1)4 τοῦ χορηγουμένου πο-
σοῦ κατόπιν ἀδείας τοῦ οἰκείου Προέδρου Πρωτοδικῶν.

2. Συμφηρισμός μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένας
συντάξεις ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἀπόψεις ὀφειλῶν τῶν
ἡσφαλισμένων πρὸς τὸ Ταμεῖον προσερχομένων ἐξ οἰασδήποτε
αἰτίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ συμφηρισμός γίνεται εἰς μηνιαίας δόσεις ἐκάστης τού-
των μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)3 τῆς μηνιαίας συντά-
ξεως.

*Ἀρθρον 16.

Βεβαίωσις ἡλικίας.

1. Ἡ ἡλικία βεβαιούται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννή-
σεως, συνταγίσης ἢ διορθωθείσης πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς
τὴν ἀσφάλισιν.

2. Ἐν ἐλλείψει ληξιαρχικῆς πράξεως ἡ ἡλικία βεβαιούται
διὰ πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρώα ἀρρέων ἢ ἐλ-
λειψῇ τοιούτου εἰς τὰ δημοτολόγια. Κατ' ἀμοτέρως ταύτας
τὰς περιπτώσεις ἡ ἐγγραφή δέον νὰ ἔχῃ συνελεσθῇ τρία τοῦ-
λάχιστον ἐτη πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν. Εἰς ἣν
περίπτωσιν δὲν προκύπτει ἡμέρα γεννήσεως λογίζεται ὡς τοι-
αύτη ἡ 1η Ἰουλίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

3. Ἐπὶ προσώπων γεννηθέντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐλλείψει
ἀποδεικτικῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω στοιχείων, ἡ ἡλικία βεβαιού-
ται κατὰ τὴν Νομοθεσίαν τοῦ τόπου γεννήσεως, τῆς σχετικῆς
βεβαιώσεως θεωρουμένης ὑπὸ τῆς οἰκείας Προξενικῆς Ἀρ-
χῆς.

4. Ἐλλειπόντων ἀποδεικτικῶν στοιχείων περὶ τῆς ἡλι-
κίας, αὕτη βεβαιούται δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου
ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου κατοικίας τοῦ ἐνδιαφερο-
μένου.

5. Πᾶσα ἀμφισβήτησις, περὶ τὸ ἐγκυρον ἢ τὴν ἀκρίβειαν
τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἡλικίας, ἐρειδομένη ἐπὶ ἐγγρά-
φων στοιχείων συντεταγμένων εἰς ἀνυποκτον χρόνον, ἐπιλύε-
ται δι' ἀποφάσεως τοῦ τοπικῶς ἀρμοδίου Πρωτοβαθμίου Ἀ-
σφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

6. Μέχρις ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν ἀσφαλιστικῶν
δικαστηρίων, ἐν ἐλλείψει ἀποδεικτικῶν στοιχείων περὶ τῆς
ἡλικίας ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεων περὶ ὧν ἡ
προηγούμενη παράγραφος τοῦ παρόντος ἁρθρου λαμβάνεται
ὡς ἀποφάσεως ὑπ' ὅσιν ἡ ἡλικία ἢ γενομένη δεκτὴ παρὰ τοῦ
Ὁργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως.

*Ἀρθρον 17.

Διαδικασία ἀπονομῆς.

1. Αἱ συντάξεις ἀπονέμονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. ἐπὶ
τῇ ὑποβολῇ εἰς τὸ Ταμεῖον αἰτήσεως μετὰ πλήρων δικαιολο-
γητικῶν παρὰ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου
τούτων, παρὰ τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 μελῶν οἰκογενείας
ἢ κατ' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις παρὰ τῶν νομίμων αὐτῶν
πληρεξουσίων.

Τὸ Δ. Σ. ἐφ' ὅσον τὰ ἐπισυναπτόμενα τῇ αἰτήσῃ δικαιογ-
νικά εἶναι πλήρη, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς δύο (2) μηνῶν τὸ
βραδύτερον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐκδώσῃ τὴν ἐπ'
αὐτῆς ἀπόφασιν του.

Ἐν περιπτώσει κατ' ἣν ἡ συμπλήρωσις τῶν ἀπαιτουμένων
δικαιολογητικῶν πραγματοποιηθῇ εἰς χρόνον μεταγενέστερον
τῆς ἡμερομηνίας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς συν-
τάξεως ἢ κατὰ τ' ἀνωτέρω προθεσμίᾳ τῶν δύο (2) μηνῶν
ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ τελευταίου δικαιολογητικοῦ.

2. Τὰ περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος δικαιολογητικά
καθορίζονται διὰ γενικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου.

Εἰς περίπτωσιν ἐλλείψεως δικαιολογητικῶν τινῶν ἡ ἀρμο-
δία Ὑπηρεσία Παροχῶν τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ εἰδο-
ποιήσῃ ἀμελλητὶ τὸν ἐνδιαφερόμενον.

Ἡ περὶ συνταξιοδοτήσεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται εἰς τὸν
ἐνδιαφερόμενον ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ πληρεξούσιον ἐντὸς
15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της.

Ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω κοινοποιήσεως τῆς
ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ., δικαιούται ὁ αἰτῶν τὴν ἀπονομὴν συν-
τάξεως ἐφ' ὅσον ἐπικαλεῖται νέους νομικοὺς λόγους, ἢ νέα
πραγματικά περιστατικά νὰ ἀσκήσῃ αἴτησιν ἀναθεωρήσεως
τῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου.

3. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μηνὸς εἰς
ὃν ἀνάγεται αὕτη.

Δύναται διὰ γενικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. νὰ ὀρισθῇ ἡ
ἐναρξίς καταβολῆς τῶν συντάξεων ἀπὸ χρόνου προγενεστέ-
ρου οὐχὶ πάντως πρὸ τῆς 25ης τοῦ προηγούμενου μηνός, ἐφ'
ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ. Σ. τοῦτο καθίσταται ἀπαραίτη-
τον διὰ τὴν ἐγκαιρον πληρωμὴν τῶν συντάξεων.

*Ἀρθρον 18.

Ἐκτακτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐκδιδομένης μετὰ
γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ἐγκρίνεται ἡ χορή-

γῆσις κατ' ἔτος εἰς τοὺς πάσης φύσεως συνταξιούχους τοῦ Ταμείου, ἑκτακτοῦ οἰκονομικῆς ἐνίσχυσις, μέχρι μιᾶς κατ' ἀνώτατον ὅριον μηνιαίας συντάξεως μετὰ τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων, πέραν τῶν καταβάλλομένων δώρων ἑορτῶν Χριστουγέννων — Πᾶσα καὶ τοῦ κατὰ μῆνα Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους προσυέτου βοήθηματος.

Ἡ ἔγκρισις χορηγήσεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐκτάκτου οἰκονομικῆς ἐνίσχυσεως δύναται νὰ παρέχῃται ἐφ' ὅσον καὶ καὶ ὁ μέτρον ἐπιτρέπει τοῦτο ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Ἄρθρον 19.

Αἱ καταβάλλόμεναι συντάξεις ὡς καὶ αἱ ἀπονεμηθῆσόμεναι τοιαῦται, ὧν ἡ ἔναρξις καταβολῆς ἐμπίπτει εἰς τὸ πρὸ τῆς 30.4.65 χρονικὸν διάστημα, προσαυξάνονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

α) Κατὰ ποσοστὸν 15 ο)ο ἐφ' ὅσον ἡ ἔναρξις καταβολῆς τούτων ἀνάγεται εἰς χρόνον πρὸ τῆς 31.12.1957.

β) Κατὰ ποσοστὸν 10ο)ο ἐφ' ὅσον ἡ ἔναρξις καταβολῆς ἐμπίπτει εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1.1.1958 ἕως 31.12.1961 καὶ

γ) κατὰ ποσοστὸν 5 ο)ο ἐφ' ὅσον ἡ ἔναρξις καταβολῆς ἐμπίπτει εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1.1.1962 ἕως 30.4.1965.

Ἄρθρον 20.

Αἱ ἐφεξῆς κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμόν χορηγούμεναι συντάξεις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατώτερα καὶ ὕψος ποσοῦ μηνιαίως, τῶν συντάξεων, ὧν θὰ ἐδικαιοῦντο ἡσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου συγκεντροῦντες τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ἐὰν ἐκρίνοντο δυνάμει τοῦ προϊσχύοντος Κανονισμοῦ Παροχῶν, ἐφ' ὧν συνυπολογίζονται καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 1' τοῦ παρόντος προσαυξήσεις.

Ἄρθρον 21.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν καταργεῖται.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἐκείνου τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑργασίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμε τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1967

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Χ. ΣΤΑΜΠΕΛΟΣ